

Prejudiciële vragen

- 1) Is een beperking — in de zin van artikel 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — van het in artikel 16 van het Handvest verankerde recht van “contractvrijheid” tussen verkoper en consument, zoals de beperking die voortvloeit uit artikel 51 des Zakon za upravlenie na etazhnata sobstvenost (ZUES; wet betreffende het beheer van appartementsrechten), zoals uitgelegd in de vaste rechtspraak van de Republiek Bulgarije, toelaatbaar voor zover op grond daarvan een overeenkomst met betrekking tot aangelegenheden als bedoeld in artikel 51 ZUES, die is gesloten door één enkele eigenaar van een gebouw in mede-eigendom, die in casu een consument is in de zin van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, op grond van artikel 26, lid 1, eerste alternatief, van de Zakon za zadalzhniyata i dogovorite (ZZD; wet inzake verbintenissen en overeenkomsten) nietig is wegens strijd met het materiële recht, ongeacht of in de overeenkomst ook andere aangelegenheden zijn geregeld die niet onder de exclusieve bevoegdheid van de algemene vergadering van de vereniging van eigenaren vallen?
- 2) Is een beperking — in de zin van artikel 52 van het Handvest — van het in artikel 38 van het Handvest en in richtlijn 93/13 gewaarborgde recht van “contractvrijheid” tussen verkoper en consument, zoals de beperking die voortvloeit uit artikel 51 ZUES, zoals uitgelegd in de vaste rechtspraak van de Republiek Bulgarije, toelaatbaar voor zover op grond daarvan een overeenkomst met betrekking tot aangelegenheden als bedoeld in artikel 51 ZUES die is gesloten door één enkele eigenaar van een gebouw in mede-eigendom, die in casu een consument is in de zin van richtlijn 93/13, op grond van artikel 26, lid 1, eerste alternatief, ZZD nietig is wegens strijd met het materiële recht, ongeacht of in de overeenkomst ook andere aangelegenheden zijn geregeld die niet onder de exclusieve bevoegdheid van de algemene vergadering van de vereniging van eigenaren vallen?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Sigmaringen
(Duitsland) op 17 april 2023 — Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung / Land
Baden-Württemberg**

(Zaak C-239/23, Karl und Georg Anwander Güterverwaltung)

(2023/C 252/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Verwerende partij: Land Baden-Württemberg

In het geding geroepen partij: Freistaat Bayern

Prejudiciële vragen

1. Zijn nationale administratieve regelingen en steunpraktijken verenigbaar met artikel 31, lid 1, eerste en tweede alinea, en artikel 32, lid 1, onder a), lid 2, eerste alinea, en lid 3, tweede en derde alinea, van verordening (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ als die de betaling van een compenserende vergoeding voor grond in berggebieden en bepaalde gebieden met beperkingen louter uitsluiten omdat de met de compenserende vergoeding te steunen grond is gelegen buiten de regio van de lidstaat in de zin van artikel 2, lid 1, tweede alinea, onder b), van verordening (EU) nr. 1305/2013 die de compenserende vergoeding toekent? Is de plaats van vestiging van de landbouwer die de grond exploiteert, in dit opzicht toelaatbaar als onderscheidend criterium?

2. Moet artikel 31, lid 1, eerste alinea, van verordening (EU) nr. 1305/2013 aldus worden uitgelegd dat de regelingen van een lidstaat of een regio van de lidstaat die heeft besloten betalingen toe te kennen aan landbouwers in berggebieden en andere gebieden met beperkingen in de zin van artikel 31, lid 1, van verordening (EU) nr. 1305/2013, zo moeten zijn geformuleerd dat de betaling ook moet worden toegekend voor grond die door een andere lidstaat of een andere regio van dezelfde lidstaat die eveneens heeft besloten betalingen toe te kennen aan landbouwers in berggebieden en andere gebieden met beperkingen in de zin van artikel 31, lid 1, van verordening (EU) nr. 1305/2013, als berggebied of als ander gebied met beperkingen in de zin van artikel 32, lid 1, van verordening (EU) nr. 1305/2013 is aangemerkt?
3. Moeten artikel 31, lid 1, eerste alinea, en lid 2, van verordening (EU) nr. 1305/2013 aldus worden uitgelegd dat uit die bepaling in beginsel rechtstreeks voortvloeit dat een landbouwer op basis van het Unierecht recht heeft op toekenning van de betaling (compenserende vergoeding) door de lidstaat of de regio van de lidstaat heeft aangemerkt als berggebied of ander gebied met beperkingen in de zin van artikel 32, lid 1, van verordening (EU) nr. 1305/2013, en de betrokken lidstaat of de regio daarvan heeft besloten betalingen (compenserende vergoedingen) in de zin van artikel 31, lid 1, eerste alinea, van verordening (EU) nr. 1305/2013 toe te kennen.

Indien de vraag bevestigend wordt beantwoord:

- a) Waar kan het aan artikel 31, lid 1, van verordening (EU) nr. 1305/2013 ontleende Unierechtelijke recht geldend worden gemaakt? Moet dat altijd bij de lidstaat zelf of kan dat, in elk geval wanneer de regio [artikel 2, lid 1, tweede alinea, onder b), van verordening (EU) nr. 1305/2013] van de lidstaat onafhankelijk van de lidstaat heeft besloten om landbouwers op grond van artikel 31 van verordening (EU) nr. 1305/2013 compenserende vergoedingen toe te kennen, bij de regio?
- b) Moet de landbouwer, om aanspraak te kunnen maken op het Unierechtelijke recht, in beginsel voldoen aan aanvullende voorwaarden die verder gaan dan artikel 31, lid 1, eerste alinea, en lid 2, van verordening (EU) nr. 1305/2013 en die door de lidstaat die de compenserende vergoeding toekent, of de regio daarvan, in de nationale omzetting zijn gesteld?
4. Indien de derde vraag ontkennend wordt beantwoord:

Moet artikel 31, lid 1, eerste alinea, van verordening (EU) nr. 1305/2013 aldus worden uitgelegd dat de regelingen van een lidstaat of een van zijn regio's die de voorwaarden voor de toekenning van de betaling (compenserende vergoeding) in de zin van artikel 31, lid 1, eerste alinea, van verordening (EU) nr. 1305/2013 bevatten, een zodanige soort regelingen moeten zijn dat landbouwers door de juridische kenmerken ervan recht hebben op de toekenning van de betaling (compenserende vergoeding) indien zij voldoen aan de door de betrokken lidstaat of zijn regio's vastgestelde voorwaarden voor de betaling, ongeacht de feitelijke steunpraktijk van de lidstaat of zijn regio?

(¹) Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad (PB. 2013, L 347, blz. 487).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op 18 april 2023 — P./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie
(Zaak C-241/23, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

(2023/C 252/30)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P. sp. z o.o.

Verwerende partij: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie